

Arrest

nr. 204 420 van 28 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 9 november 2015 België is binnengekomen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 25 november 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 21 december 2015 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij meer dan 18 jaar oud was.

1.3. Op 13 juli 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 13 juli 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 25 januari 2017 van 13u59 tot 18u04 en op 26 juni 2017 van 9u10 tot 12u14. U werd tijdens beide gehoren bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Konstantinos Anessiadis, was gedurende beide gehoren het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Hazara van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent geboren in Sholuktu in het district Dahana-i-Ghuri van de provincie Baghlan, waar u uw hele leven tot uw vertrek hebt gewoond. U ging acht jaar naar school en zorgde daarnaast voor het vee van uw familie.

Twaalf jaar geleden besloot uw grootvader om uw zus met B.M., de zoon van een goede vriend van hem, G.M., te laten huwen. B.M. sloot zich ondertussen aan bij de taliban. In de maand sunbula van het jaar 1394 (augustus-september 2015) kwam de broer van B.M. naar uw huis met een paar ouderen om uw zus mee te nemen. Uw zus probeerde hierbij zelfmoord te plegen maar u hield haar tegen. U zei tegen de ouderen van het dorp dat u niet wou dat de trouw doorging. Een week later kwam B.M. met andere leden van de taliban naar uw huis. U zei dat u niet wou dat hij zou trouwen met uw zus. B.M. zei dat hij naar Dande Ghorī moest en dat hij zou terugkomen nadien om uw zus mee te nemen. Toen zei uw zus dat ze verliefd was op iemand anders, genaamd M.A. U ging met M.A. praten om zo een huwelijk te regelen. Drie dagen daarna huwden uw zus en M.A. Een week later kwam B.M. en andere leden van de taliban naar het dorp en sloegen uw ouders en uw oom van moederszijde. Ze vroegen uw ouders waar u was. Uw oom van moederszijde zei u dat de taliban daar was om u te vermoorden en hij zei dat u vermoord zou worden als ze u zouden vinden. Uw oom zei dat hij iemand kende in het dorp Qarakhawal, B.B. genaamd, die u zou kunnen helpen. B.B. bracht u in contact met een chauffeur in zijn dorp, die hij vroeg om u naar H.H. te brengen, die u in een kamer hield en dezelfde dag wegbracht naar Nimroz, waarna u naar Pakistan vertrok. U hebt Afghanistan verlaten in sunbula of mizan 1394 (augustus-september of september-oktober 2015) en u kwam aan in België op 9 november 2015, waarna u asiel aanvraag op 25 november 2015.

U legt geen documenten ter staving van uw asielaanvraag neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS I en CGVS II) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient er vastgesteld te worden dat uw verklaringen over uw verblijf in de regio waar u altijd hebt gewoond, ernstig tekort schieten.

Vooreerst slaagt u er niet in om coherente verklaringen af te leggen over de levensomstandigheden van uzelf en uw familie tijdens de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan.

Zo verklaart u dat uw vader velden had waar andere landbouwers op werkten. U voegt eraan toen dat uw familie soms een derde en soms een vierde van de opbrengst kreeg (CGVS I, p. 5). Gevraagd hoe groot de velden waren, zegt u dat er ongeveer 10 tot 20 seer tarwe kon groeien (CGVS I, p. 5). Tijdens het tweede gehoor wordt u gevraagd wie op de velden werkte, waarop u zegt dat uw familie soms een vierde en soms een vijfde van de opbrengst kreeg (CGVS II, p. 4). Gevraagd hoe groot de velden waren zegt u dat het 20 tot 25 seer was (CGVS II, p. 4). Geconfronteerd met het feit dat u tijdens het vorige gehoor andere verklaringen hierover aflegde, zegt u louter dat het fout is en dat u dat niet hebt gezegd (CGVS II, p. 4-5). U verklaart verder dat er tarwe, hooi en lijnzaad werd gecultiveerd op uw velden (CGVS I, p. 19). Gevraagd of er grote droogtes plaatsvonden toen u daar was, zegt u dat er droogtes waren maar geen grote droogtes (CGVS I, p. 20). Tijdens het tweede gehoor wordt u opnieuw gevraagd of er een grote droogte was die u zich nog kan herinneren, waarop u zegt dat u het zich niet kan herinneren, en dat het gebeurde wanneer u een kind was (CGVS II, p. 6). Gevraagd hoelang dat geleden is, zegt u dat u vier, vijf of zes jaar oud was. Gevraagd of er nog grote droogtes daarna waren, zegt u van niet, maar dat de oogst van de mensen minder werd door een gebrek aan water. Wanneer u gevraagd wordt of er een grote droogte was in 1390, zegt u van niet maar dat het wel heel warm was toen (CGVS II, p. 6). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, was er in 2011, of 1390 volgens de Afghaanse kalender, een grote droogte in Baghlan waarbij onder andere 90% van de tarweoogst vernietigd werd (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Door deze droogte werden 15000 families in Dahana-i-Ghuri, Dushi, Burka, Nahrin, en centraal Baghlan bedreigd. De overheid deelde later dat jaar aan 10000 boeren in deze zes districten voedsel uit. Dat u zich een dergelijke droogte niet herinnert ondanks dat het inkomen van uw familie afhing van de landbouw, doet vragen rijzen over uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit een bergdorp van Afghanistan.

Verder wist u niet hoeveel uw reis had gekost noch hoe uw oom dit had kunnen betalen (CGVS I, p. 12). Gevraagd hoe dit komt, zegt u opnieuw dat u het niet weet, dat uw oom van moederszijde u aan de chauffeur gaf en dat u niet weet hoeveel geld er gegeven is (CGVS II, p. 3). Nogmaals gevraagd hoe het komt dat u dit niet weet, gezien het toch een substantiële som geweest moet zijn, antwoordt u opnieuw niet op de vraag en zegt u dat u niet wist waar u heen ging (CGVS II, p. 3). Gezien de doorgaans hoge kostprijs van een reis naar Europa mag van u verwacht worden dat u enigszins kunt duiden hoeveel er betaald werd en hoe dit geld werd verzameld. Dat u hierover helemaal niets kon vertellen, is opmerkelijk.

Voorts is uw geografische kennis van de regio waar u beweert altijd te hebben gewoond beperkt.

Gevraagd naar districten die rond uw district liggen, begint u de districten van de provincie Baghlan op te noemen (CGVS I, p. 19). Nogmaals gevraagd welke districten er rond uw district liggen, zegt u dat u het niet weet, maar dat u weet dat Baghlan die districten heeft (CGVS I, p. 19). Gevraagd hoe het komt dat u die kennis niet heeft, gezien u aardrijkskunde op school had, zegt u dat u de namen hoorde op school maar dat u daar nooit bent geweest en het dus niet zou kunnen weten (CGVS I, p. 19). Gevraagd waar Dushi ligt, een district dat volgens de kaart aan uw district grenst op minder dan tien kilometer van uw dorp, weet u dat het een district van Baghlan is maar u kan geen informatie geven over waar dit district zou liggen (CGVS II, p. 10). Gevraagd aan welke provincie uw district grenst, weet u dat het Samangan is (CGVS II, p. 9). Gevraagd aan welk district van Samangan uw district grenst, weet u het niet (CGVS II, p. 10).

Gevraagd waar Kampirak ligt, één van de dorpen in uw omgeving (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), zegt u louter dat het "daar" ligt en zegt u er spontaan dat er een kliniek is waar de mensen heen gingen. U voegt eraan toe er zelf niet geweest te zijn (CGVS II, p. 10). Gevraagd waar het precies ligt, zegt u dat er niet geweest bent om het te weten (CGVS II, p. 10).

Gevraagd hoe ver het van uw dorp is, zegt u het niet te weten (CGVS II, p. 10), hoewel het dorp amper zes kilometer van uw eigen dorp ligt. Het is bovendien vreemd dat u in uw tweede gehoor spontaan aanhaalt dat er een kliniek is in Kampirak. Op het eerste gehoor verklaarde u immers dat er geen klinieken waren in uw omgeving en dat uw tante daardoor gestorven zou zijn (CGVS I, p. 20). Gevraagd waar Shiratalah en Shine Oghur liggen, weet u het niet (CGVS I, p. 20), hoewel deze dorpen vlakbij uw eigen dorp liggen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd waar Charmab ligt, een ander dorp in uw omgeving (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), weet u eveneens niet waar het zich bevindt maar zegt u de naam gehoord te hebben (CGVS II, p. 10). Gevraagd waar het ligt, antwoordt u louter dat het een van de dorpen van Dahana-i-Ghuri is (CGVS II, p. 10), hoewel ook dit dorp zich slechts op acht kilometer van uw eigen dorp bevindt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Bovendien kon u geenszins uw reisweg beschrijven van uw dorp tot Nimroz, aan de grens met Pakistan (CGVS II, p. 3). Gevraagd welke steden of provincies u gepasseerd bent van uw dorp tot aan Nimruz, zegt u dat uw gedachten op moment niet bij de weg waren (CGVS II, p. 4). Gevraagd wat u nog weet van uw reis van uw dorp tot Nimruz, zegt u dat het nacht was, u in de bus stapte en uitstapte in Nimruz (CGVS II, p. 4). Gevraagd met welke busmaatschappij u reisde, weet u het niet (CGVS II, p. 4). Gevraagd waar u dacht naartoe te gaan toen u op bus stapte, zegt u dat u in werkelijkheid helemaal niets wist (CGVS II, p. 4). Dergelijke vage verklaringen zijn weinig overtuigend.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uw kennis over belangrijke personen in uw district en provincie, eveneens beperkt is. Gevraagd wie de provinciegouverneur was bij uw vertrek, zegt u dat het Sultan Mohammad Ebadi was. Gevraagd wat u weet van hem zegt u dat u niets weet en dat u hoorde dat hij de gouverneur van Baghlan was (CGVS II, p. 17). Gevraagd of hij al lang gouverneur was bij uw vertrek zegt u dat u het niet weet, waarop u zegt dat u hoorde dat een zekere Abdul Sattar Purduli de gouverneur is. Gevraagd wie Abdul Sattar Purduli is, zegt u dat u de naam hoorde en dat de naam u zo voorkomt (CGVS II, p. 17). Gevraagd wie de gouverneur voor hem was, zegt u het niet te weten (CGVS II, p. 17). Rond de periode van uw vertrek werd, volgens informatie waarover het CGVS beschikt, Sultan Mohammad Ebadi vervangen door Abdul Sattar Bariz. In 2014 ontstonden er protesten voor het huis van de gouverneur, waarbij Ebadi werd beschuldigd van onverschilligheid tegenover corruptie en criminaliteit (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u niet goed weet wie nu precies de gouverneur van Baghlan was bij uw vertrek en daarenboven niks weet te vertellen over Sultan Mohammad Ebadi, doet verdere twijfels rijzen. U haalt bovendien twee personen door elkaar, namelijk Abdul Sattar Bariz en Abdul Jabbar Purdeli. Zo was Abdul Jabbar Purdeli de politiecommandant van Baghlan op het moment dat u vertrok. Dit doet uw kennis weinig doorleefd overkomen.

Gevraagd wie de bekende mensen van uw regio zijn, zegt u dat u enkel Sayed Mansour Naderi kent (CGVS II, p. 14). Gevraagd of u Mawlawi Majid kent, zegt u van niet (CGVS I, p. 21). Mawlawi Majid was de schaduwgouverneur van de taliban van het district bij uw vertrek (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of u Najia Aimaq kent, zegt u van niet (CGVS I, p. 21).

Verder bleek uw kennis over de veiligheidssituatie in uw regio beperkt. U haalt zelf een incident aan waarbij commandant Qadir en zes andere mannen werden gedood, dat vijf à zes jaar geleden plaatsvond (CGVS I, p. 20). Gevraagd of u zich nog andere veiligheidsincidenten in de regio herinnert, zegt u dat u de rest niet weet en dat u later hoorde dat B.M. en M.A. gedood werden (CGVS II, p. 16). Gevraagd of u zich nog veiligheidsincidenten herinnert, zegt u van niet (CGVS II, p. 17). Gevraagd of er ooit een explosie in het districtscentrum was toen u in uw regio verbleef, zegt u van niet (CGVS II, p. 17). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, vond er zich in december 2014 een bomexplosie plaats vlakbij het kantoor van de districtsgouverneur van Dahana-i-Ghuri district waarbij zeven mensen gewond raakten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Tot slot bleek u niet in het bezit te zijn van enig document dat uw identiteit, afkomst, asielrelaas of reisweg zou kunnen staven. Gevraagd hoe dit komt, zegt u dat dit komt doordat u in een haast was vertrokken en niets kon meenemen (CGVS I, p. 9). U bleek wel in het bezit te zijn van een taskara in Afghanistan (CGVS I, p. 9). Gevraagd of u die taskara niet kon laten opsturen vanuit Afghanistan, verklaart u dat enkel uw oom van moederszijde er nog is en dat uw oom dit niet kon doen omdat hij zijn eigen leven en bezigheden heeft en dat hij die afstand naar uw dorp niet kon afleggen voor slechts één taskara (CGVS I, p. 10).

Gezien uw oom van moederszijde diegene was die u zei dat u moest vertrekken, u daarvoor instructies gaf en vervolgens alle kosten voor uw reis heeft betaald, is het vreemd dat uw oom de moeite van een document op te sturen niet zou doen louter omwille van "zijn eigen leven en bezigheden".

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahana-i-Ghuri gelegen in de provincie de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan, Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25 januari 2017 en 26 juni 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor van 26 juni 2017 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (zie CGVS II, p. 6-7 en p. 18-19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De verwerende partij meent dat zij er niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen over haar levensomstandigheden en deze van haar familie in de laatste jaren voor haar vertrek uit Afghanistan:

[citaat bestreden beslissing]

De verwerende partij trekt hier duidelijk verkeerde conclusies.

Haar vader onderhandelde immers van jaar tot jaar over de te bewerken gronden en de te ontvangen opbrengsten.

Vandaar dat er geen exact getal op de opbrengsten, noch op het precieze deel dat haar vader dan toekwam als huur te kleven valt.

Verzoekende partij heeft dit ook zo verklaard tijdens haar gehoor.

Cf. gehoorverslag dd. 25/01/2017, p. 5:

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 5]

Tijdens het tweede interview dd. 26/06/2017 gaf zij aan tijdens het eerste interview verkeerd verstaan geweest te zijn over het deel dat haar vader toekwam, maar opnieuw was de rode lijn dat er geen exact getal op de kleven valt. Het is afhankelijk van de opbrengst van de oogst (p. 4):

[CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 4]

De verzoekende partij heeft de droogte zo erg niet ervaren als de verwerende partij het omschrijft. Er dient te worden opgemerkt dat de informatie van de verwerende partij een grote oppervlakte beslaat, waarbij weinig nuance wordt gemaakt over de impact van de droogte, regio per regio.

Bovendien volgde de verzoekende partij school en werkte zij zelf niet op het land. In die zin kan deze vaststelling aldus danig gerelativeerd worden.

II.1.2. Het is bovendien onduidelijk wat de verwerende partij bedoelt met volgende passage, buiten dat zij verzoekende partij in een 'verdacht sfeertje' wenst te plaatsen:

[citaat bestreden beslissing]

Het is toch niet omdat de verzoekende partij dit niet weet dat aan haar verhaal getwijfeld moet worden?

II.1.3. Geheel ten onrechte bovendien meent de verwerende partij tevens dat verzoekende partij een gebrek aan geografische kennis heeft, waardoor aan haar (recente) herkomst zou moeten worden getwijfeld:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij gaat er hierbij volledig aan voorbij dat de verzoekende partij wel degelijk accurate verklaringen over haar directe leefomgeving weet af te leggen, evenals met betrekking tot haar school, het vee dat haar familie hield en de groep waartoe ze behoorden, met name de Shia Ismaili.

Cf. gehoorverslag dd. 25/01/2017, p. 5-6:

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 5-6]

(...)

Cf. gehoorverslag dd. 25/01/2017, p. 18-19:

[CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 18-19]

En gehoorverslag dd. 26/06/2017, p. 7-8:

[CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 7-8]

Zoals gesteld weet de verzoekende partij ook haar directe leefomgeving te beschrijven, cf. gehoor dd. 26/06/2017, p. 11:

[CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 11]

Het valt moeilijk in te zien dat de verzoekende partij dit allemaal zou hebben vanbuiten geleerd. Integendeel, dit betreft spontane, doorleefde kennis.

II.1.4. De verwerende partij lijkt niet te weten dat vele Shia Ismaili (zoals de verzoekende partij) een geïsoleerd bestaan leiden in Afghanistan (stuk 3):

"At the same time, the Central Asian Ismailis represent significant majorities in their particular geographic areas. Local government represented by themselves, as well as the basic legal tenets of their respective states provide them with an opportunity to preserve their distinct identities. Secondly, the Central Asian Ismailis, as is the case with the broader Nasir Khuraw tradition, largely inhabit isolated mountainous terrains, which provide enormous challenges to their development and communication with the rest of the world."

Het lijkt of de verwerende partij heft hier totaal geen rekening mee gehouden.

Nochtans is dit belangrijk bij het evalueren van de kennis van de verzoekende partij!

II.1.5. Tot slot zullen nog een aantal documenten voorgelegd worden, die thans ter vertaling voorliggen bij een beëdigd vertaler.

Aldus zal worden tegemoetgekomen aan de kritieke van de verwerende partij dat er in casu geen enkel document voorligt!

II.1.6. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft. Zij is er moeten vluchten uit vrees voor haar leven dat bedreigd werd.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofddorde erkend worden als vluchteling.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting werden aldus manifest geschonden."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker het artikel "Shi'a Ismaili tradition in Central Asia – Evolution, continuities and changes" van Dr. Sarfarozi Niyozov toe (stuk 3).

2.1.3. In een aanvullende nota van 29 maart 2018 die aangetekend werd verzonden op 6 april 2018, voegt verzoeker volgende stukken toe:

- een verklaring van de dorpsoudsten met betrekking tot verzoekers problemen met de taliban (stuk 4);*
- drie bevelen van de taliban gericht aan verzoeker (stukken 5-7);*
- verzoekers taskara (stuk 8);*
- de taskara van zijn vader (stuk 9);*
- verzoekers schoolresultaten van de schooljaren 2014 en 2015 (stukken 10-11);*
- een kopie van een DHL-enveloppe (stuk 12).*

2.1.4. Ter terechtzitting legt verzoeker de originele documenten neer van de kopieën die hij in de aanvullende nota van 29 maart 2018 heeft neergelegd.

2.2. De Raad onderzoekt verzoekers verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen omtrent zijn leefomgeving en minimaliseert de bevindingen in de bestreden beslissing, waarmee hij de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Na lezing van het administratief dossier bevestigt de Raad dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen over de levensomstandigheden van zichzelf en zijn familieleden, gelet op (i) verzoekers incoherente verklaringen over de landbouvvelden van zijn familie, (ii) zijn gebrekkige kennis over droogtes in zijn regio van herkomst en (iii) het feit dat verzoeker de kostprijs van zijn vlucht uit Afghanistan niet nader kan toelichten. Bovendien werd terecht geoordeeld dat verzoekers geografische kennis over (iv) de districten en (v) de dorpen rondom zijn eigen dorp en (vi) zijn reisweg bij zijn vlucht uit Afghanistan alsook zijn sociopolitieke kennis over (vi) belangrijke personen en (vii) de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, lacunair is.

Verzoeker voert aan dat hij tijdens de CGVS-interview reeds aangaf geen precieze cijfers te kunnen geven over de opbrengsten en huurgelden van de landbouvvelden van zijn familie, omdat zijn vader jaarlijks diende te onderhandelen over de grootte van de te bewerken velden en de opbrengsten. De Raad merkt echter op dat verzoeker tijdens het eerste CGVS-interview verklaarde dat zijn vader soms 3/1 of 4/1 deel van de oogst nam (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 5), terwijl hij tijdens het tweede CGVS-interview verklaarde dat dit 4/1, 5/1 was. Verzoeker geconfronteerd met het feit dat hij tijdens het vorige interview verklaarde dat dit 3/1 of 4/1 was, verklaarde hij louter “*Neen, dat is fout.*” (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 4). De Raad is bijgevolg van mening dat het bovenstaande verweer van verzoeker een *post-factum* verklaring betreft, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen. Verzoeker gaat met zijn verweer overigens voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over de grootte van de landbouvvelden van zijn familie (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 5; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5), hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover.

De Raad bevestigt ook dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zich de droogte van 2011 in zijn regio niet zou herinneren wanneer hem hiernaar gevraagd wordt. Verzoeker voert aan dat de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 19, nrs. 1 en 2) de impact van de droogte niet nuanceert per regio. Uit deze landeninformatie blijkt echter dat verzoekers gehele regio van herkomst in 2011 werd getroffen door een droogte waarbij 90% van de tarweoogst in de gehele provincie Baghlan werd vernietigd. Door de droogte werden 15000 families in verschillende districten van de provincie – waaronder verzoekers district Dahana-i-Ghuri – bedreigd en ontvingen 10000 boeren voedselhulp van de Afghaanse overheid. De droogte had bovendien een impact op het vee in de regio. Dat verzoeker, die verklaarde dat zijn familie voor hun levensonderhoud afhankelijk was van de landbouw, onder meer van de oogst van tarwe, en veehouderij (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 5; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 4), thans aangeeft dat hij geen impact kende door de droogte is dan ook niet aannemelijk. Hoe dan ook kan van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij, temeer als lid van een landbouwfamilie, op de hoogte is van deze periode van extreme droogte in zijn regio, *quod non*. Verzoekers verweer dat hij naar school ging en niet op de landen werkte biedt geen afdoende verschoning voor zijn onwetendheid, temeer daar hij verklaarde dat hij zijn vader hielp met het vee (DVZ-verklaring, stuk 20, p. 5).

Waar verzoeker opmerkt dat het feit dat hij niet op de hoogte is van de kostprijs van zijn reis geen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat dergelijke onwetendheid niet aannemelijk is en, samen gelezen met de overige vaststellingen in

de bestreden beslissing hieromtrent, een indicatie vormt dat verzoeker de levensomstandigheden van hemzelf en zijn familieleden niet wil verduidelijken.

De Raad is van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

In zoverre verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn kennis van zijn regio van herkomst tracht te minimaliseren, door te verwijzen naar landeninformatie waaruit blijkt dat vele Shia Ismaili, waartoe verzoeker behoort, een geïsoleerd bestaan leiden, merkt de Raad op dat het door verzoeker neergelegde artikel (verzoekschrift, stuk 3) aangeeft betrekking te hebben op de "*Tajik Ismailis*", die onderdeel zijn van de "*Badakhshan Ismailis*". Verzoeker gaf echter aan Hazara Ismaili te zijn (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 7), zodat deze informatie niet op hem betrekking heeft. Hoe dan ook toont verzoeker door het louter neerleggen van deze informatie niet aan dat hijzelf een dermate geïsoleerd bestaan leidde dat dit feit zijn gebrekkige kennis over zijn regio van herkomst verklaart. Integendeel, verzoeker verklaarde dat hij acht jaar naar school geweest is (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 6) en dat hij verschillende plaatsen in zijn omgeving bezocht (Qarkhawal, Mllawoon, Haj Ghoja, Sari Aw, Dahan-i-Ghuri, Shina Masjid, Shawon) (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 8). Aldus kan verwacht worden dat verzoeker een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving bezit, *quod non*.

Verzoekers argumentatie dat hij accurate verklaringen heeft afgelegd over zijn leefomgeving (zijn schooltijd, informatie over geiten die hij hield en de weg naar het districtscentrum) doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk kan maken.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Sholuktu, in het district Dahan-i-Ghuri in de provincie Baghlan in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De bestreden beslissing merkte bovendien terecht op dat verzoeker zijn identiteit, herkomst, relaas noch reisweg kon staven met enige documenten, alsook dat zijn verklaring dat zijn oom deze niet kon opsturen omdat hij "*zijn eigen bezigheden*" had, niet aannemelijk is. Waar verzoeker thans bij aanvullende nota verschillende documenten neerlegt die zijn identiteit, herkomst en vervolgingsfeiten dienen te staven, zijnde zijn taskara en die van zijn vader, zijn schoolresultaten, een verklaring van de dorpsoudste en bevelen van de taliban, merkt de Raad op dat hij in de aanvullende nota geen verklaring bijbrengt waarom hij deze documenten pas in deze fase van de procedure kan neerleggen, behalve dat hij deze documenten verkregen heeft "*door een vriend van zijn oom*". In zijn verzoekschrift van 16 augustus 2017 meldde hij dat hij bijkomende documenten heeft verkregen en deze thans ter vertaling voorliggen en zullen worden neergelegd, zodat kan worden verwacht dat verzoeker deze eerder aan het dossier toevoegt dan bij aangetekende brief van 6 april 2018. Dergelijke handelwijze doet reeds afbreuk aan de bewijswaarde van deze documenten. Bovendien merkt de Raad op dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. Uit objectieve landeninformatie, met name de "*COI Focus. Afghanistan. Corruptie en valse documenten*" van Cedoca van 27 juni 2013 (Landeninformatie, stuk 19, nr. 11) blijkt overigens dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie kunnen worden aangekocht, zowel documenten die uitgaan van de overheid als degene die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Verzoekers documenten kunnen dan ook de geloofwaardigheid van zijn herkomst en relaas niet herstellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Sholuktu, in het district Dahan-i-Ghuri in de provincie Baghlan in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Aan het begin van de CGVS-interviews werd aangegeven dat verzoeker vragen over zijn herkomst zal krijgen doorheen het hele interview (CGVS-gehoorverslag, 1, stuk 10, p. 2; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 2). Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het tweede CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 6-7, 18). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend achtien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP